

คำอธิบายสาระสำคัญของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ที่ ๔๖/๒๕๕๘

เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายจากการขับเคลื่อนพาหนะ

มาตรการแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายจากการขับเคลื่อนพาหนะนั้น เป็นการระงับยับยั้งและแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายที่เกินราคา ค่าใช้จ่าย และความเสียหายอันเกิดจากการขับเคลื่อนพาหนะ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิรูปและจัดระเบียบสังคม

ในกรณีที่บุคคลกระทำการดังต่อไปนี้

(๑)

รวมกลุ่มหรือมั่วสุม

หรือ

จัดให้มี การรวมกลุ่มหรือมั่วสุม

ในลักษณะหรือโดยพฤติการณ์ที่น่าจะเป็นการนำไปสู่การแข่งขันในทางอันเป็นความผิดและต้องรับโทษตาม

กฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก

รวมกลุ่มหรือมั่วสุม

ข้อสังเกตของการรวมกลุ่มหรือมั่วสุม คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๔๖/๒๕๓๕ การมั่วสุมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 215 ผู้มั่วสุมไม่จำเป็นต้องมีเจตนากระทำความผิดในรายละเอียดอย่างเดียวกัน เพียงแต่เป็นการใช้กำลังประทุษร้ายหรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมืองก็เป็นความผิดแล้ว และผู้ที่มามั่วสุมก็ไม่จำเป็นต้องรู้จักหรือมีการนัดหมายวางแผนกันมาก่อน

ในลักษณะหรือโดยพฤติการณ์ที่น่าจะเป็นการนำไปสู่การแข่งขัน

ถ้อยคำที่ว่า “ในลักษณะหรือโดยพฤติการณ์ที่น่าจะเป็นการนำไปสู่การแข่งขัน” นั้น เป็น “องค์ประกอบภายนอก” ประการหนึ่งของความผิดดังกล่าว แต่เป็น “องค์ประกอบภายนอก” ซึ่งเป็น “พฤติการณ์ประกอบการกระทำ”

ศาลฎีกาใช้คำว่า “พฤติการณ์ประกอบการกระทำ” ในฎีกาที่ ๗๖๙/๒๕๔๐ และ ๖๖๕๔/๒๕๕๐ เมื่อถ้อยคำดังกล่าวเป็น “พฤติการณ์ประกอบการกระทำ” มิใช่เป็น “ข้อเท็จจริง” มีผลในการทางกฎหมายก็คือจะนำหลักในมาตรา ๕๙ วรรคสาม ที่ว่า “ไม่รู้ไม่มีเจตนา” มาปรับใช้ไม่ได้เพราะหลักในมาตรา ๕๙ วรรคสามจะนำมาใช้ได้กับกรณี “องค์ประกอบภายนอก ซึ่งเป็นข้อเท็จจริง” เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ในการพิจารณาว่า “น่าจะเกิดความเสียหาย” หรือไม่ จึงวินิจฉัยโดยระดับความรู้ของ “วิญญูชน” ทั่วไป หากวิญญูชนทั่วไปเห็นว่า “ไม่น่าจะเกิดความเสียหาย” การกระทำก็ไม่เป็นความผิด เพราะขาดองค์ประกอบภายนอก แม้ความผิดฐานพยายามก็ไม่เป็นความผิด ตรงกันข้าม หากวิญญูชนทั่วไปเห็นว่า “น่าจะเกิดความเสียหาย” ก็ต้องถือว่า การกระทำครบองค์ประกอบภายนอกในส่วนนี้ แม้ผู้กระทำจะ “ไม่รู้ว่าน่าจะเกิดความเสียหาย” ก็ตาม ดังนั้นหากมีรวมกลุ่ม หรือ มั่วสุม หรือ จัดให้มีการรวมกลุ่ม หรือ มั่วสุม และการกระทำได้กล่าวว่ามีลักษณะหรือโดยพฤติการณ์ที่น่าจะเป็นการนำไปสู่การแข่งรถในทางอันเป็นความผิดและต้องรับโทษตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก ย่อมเป็นความผิด แม้จะยังไม่ได้มีการแข่งรถในทางก็ตาม

หรือ

(๒)

ขับซึ่รถยนต์โดยสารสาธารณะ รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่ใช้รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร หรือ รถบรรทุกตั้งแต่หกล้อ
ขึ้นไป

โดยประมาทหรือโดยมีปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายเกินกว่า ๕๐ มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์

เป็นเหตุให้มีบุคคลบาดเจ็บสาหัสหรือถึงแก่ชีวิต

บาดเจ็บสาหัส

บาดเจ็บสาหัส ต้องมีลักษณะอย่างไร

กฎหมายอาญา มาตรา 297 ได้กำหนดนิยามของคำว่าบาดเจ็บสาหัสไว้ดังนี้...

- ตามอด หูหนวก ลิ่นขาด หรือเสียบานประสาท
- เสียววิยวะสีบพันธุ์ หรือความสามารถสีบพันธุ์
- จิตพิการอย่างถาวร
- เสียบแขน ขา มือ เท้า นิ้วหรือวิยวะอื่บใด
- หน้าเสียวบอย่างถาวร
- แก็บลุก
- กูปพลภาพ หรือป่วยเจ็บเรื้อรังชื้อวอากถึงตลอดชีวิต

20 วัน กูปพลภาพหรือป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวกนาเกินกว่า ยี่สิบวัน หรือจนประกอบกรณีกตามปกติไปได้เกินกว่ายี่สิบวัน

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

- บุคคลที่ได้กระทำตาม (๒) นั้น ต้องเป็นการกระทำโดยประมาทหรือโดยมีปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายเกินกว่า ๕๐ มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ เป็นเหตุให้มีบุคคลบาดเจ็บสาหัสหรือถึงแก่ชีวิต หากการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้มีบุคคลบาดเจ็บไม่ถึงขนาดที่ได้รับอันตรายสาหัส เจ้าพนักงานฯ ย่อมไม่อาจใช้อำนาจตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๔๖/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากการขับขี่ยานพาหนะ นี้ได้

- ในกรณีบุคคลที่ได้กระทำตาม (๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วย การขนส่งทางบกมีอำนาจสั่งพัก

ใช้ใบอนุญาตหรือสั่งปิดกิจการนั้นเป็นการชั่วคราว ทั้งนี้ ไม่เกินสิบห้าวัน เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวจะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นและได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ที่จะป้องกันไม่ให้ผู้ซบถกระทำการดังกล่าว

อำนาจเจ้าพนักงานฯ

ให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก เจ้าพนักงานตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าว มีอำนาจดังต่อไปนี้

- ยึดใบอนุญาตขับขี่ของบุคคลนั้นไว้เป็นการชั่วคราว ทั้งนี้ ไม่เกินสามสิบวัน
- นำรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่สงสัยว่าจะใช้ในการกระทำความผิดดังกล่าวมาเก็บรักษาไว้เป็นการชั่วคราวไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เท่าที่จำเป็นต่อการป้องกันหรือรักษาไว้ซึ่งความปลอดภัยสาธารณะ
- จับกุมและควบคุมตัวบุคคลนั้นไว้เพื่ออบรมความประพฤติเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน แต่ไม่เกินสิบห้าวัน โดยจะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นในลักษณะเป็นผู้ต้องหาได้

เมื่อครบกำหนดระยะเวลาการควบคุมตัวแล้ว หากมีเหตุอันจะต้องดำเนินคดีต่อบุคคลที่ถูกควบคุมตัวดังกล่าวในฐานะเป็นผู้ต้องหา ให้ส่งตัวบุคคลนั้นให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อดำเนินการต่อไปตามกฎหมาย โดยการควบคุมตัวดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นการควบคุมตัวตามประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา